

Concerts dels dies nadalencs

Es van encetar el dia 20 a la tarda a l'auditori R. d'Abadal amb l'actuació de Madeleine Virlogeux i Micheline Hallynck amb un programa per a piano a quatre mans. Especialitat poc freqüent, ja que molts virtuoses no volen sacrificar hores d'estudi compartit; no és pas així, però en aquest cas. Els valors de cada artista en sumar-se, ens van donar un concert de meravella. Exactes en mecanisme, dinàmica, matís i ressaltant les frases quan ho demanava la partitura. Intenció segons l'esperit de cada autor i una pulsació que feia anys que no havíem escoltat. (Escola de París o dons personals?) L'acte el patrocinava l'Olivera pensant en la tercera edat i el públic en general. Ens dol que estudiants de música i afeccionats no escoltessin una gran lliçó; així jutgem la claredat i l'emoció en Schubert el color en Ravel, la profunditat en Mozart i el ritme en Dvòrak. És de justícia proclamar que l'Anna Arumí (pianista local, professora a Manresa) i la cantant Josefina Lupiáñez (professora de cant a Molins de Rei) amb llurs relacions van aconseguir la presència a la nostra ciutat de les dites artistes.

El Grup d'Art de l'Orfeó Vigatà va retre homenatge pòstum a Félix Rodríguez de la Fuente. Ens per-

tany la part musical que es va celebrar el mateix dia 20 a la nit a l'auditori de l'Orfeó. Van començar el Grup Sibocs, que són divuit joves entre quinze i vint anys; prometedora llavor per a l'Orfeó de Sants, la sots-directora del qual els va guiar en un repertori que anava del renaixement al cantautor Moustaky. Van demostrar bona escola, seguretat, consciència de les seves possibilitats i una servitud al text que altres grups obliden. Després set corals amb el Pessebre de Pau Casals, amb solistes, orgue i el ple de l'Orfeó de Sants. Per assolir l'execució de aquesta obra calen veus i estil, ja que hi ha moments d'aguts o greus exagerats. Els cantaires van demostrar que posseïen els dits valors; per damunt de tots, la nostra admiració al mestre Enric Ribó. L'entusiasme dels assistents va obligar a repetir el darrer Cant Coral i posar fora de programa el Cant dels Ocells, harmonitzada pel mateix Ribó.

L'Agrupació de Pessebristes de Vic, amb els lemes de fer pessebres i cantar el Nadal, va promoure l'actuació dels cors infantils Caborl i Ventijol al teatre de les Religioses del Sagrat Cor el diumenge 21 a la tarda. Primer sols i després conjuntats van satisfer el nombrós

auditori i es va cloure amb el poema musical i escènic Les Figures del Pessebre, en homenatge al mestre J. Llongueras en el centenari del seu naixement.

Més tard i de la mà de la Unió Excursionista de Vic hi va haver concert a la Biblioteca de la Caixa. Vam escoltar la «Coral del Lluçanès»; conjunt singular que agermana cantaires de deu municipis. El mestre Josep Cruells va polint i fent agradable la seva audició. Van oferir música religiosa d'autors clàssics (que és la motivació de la coral i on queda més reeixida), sense oblidar madrigals, populars i nades. La sala plena, els aplaudiments llargs i un èxit més de la Coral i el mestre Cruells.

Juventuts Musicals va oferir el concert nadalenc el 23 a la nit a l'església de S. Felip. Va anar a càrrec de la Coral Canigó, dirigida per l'Enriqueta Anglada i en Benet Camps, amb obres del Cançoner Català del XVI-XVIII; composicions de Joan Cererols en el tercer centenari de la seva mort i Populars Catalanes. D'un temps ençà, el nom de la Canigó és sinònim d'una bona actuació coral. En obres cantades sovint, poden oferir versions acurades i en el repertori novell hi ha la iHusió de tota primícia, afegint-hi el bagatge de tècnica i

experiència. En obres a dues veus en composicions amb doble cor i solistes, tots van fer amb bon sentit musical el seu deure. Hem de citar les solistes vocals Meritxell Olaya i Eulàlia Salbanyà, que van ser un valor positiu més. Components del Synaulia Música van intervenir-hi amb els instruments adients a les partitures que ho requerien. Felicitem a tots. De consuetud, el públic va cantar alguna nadasla guiat pels mestres.

L'Orfeó Vigatà dirigit per A. Colomer del Romero va oferir el concert tradicional el dia 25 a la nit. Cançons a veus o amb acompanyaments de piano, van recordar els diferents estils de cantar la festa nadalenca.

El 26 a la tarda s'ha posat de tradició assistir al Pavelló Municipal d'Esports i escoltar La Principal de la Bisbal. Entre altres, Garreta, Morera, els vigatans Claveria i Subirachs. I en Joaquim Serra amb els poemes dels quals sobresurt Puigsolíu. Són curioses les comparances que fa el públic entre anys, èpoques, cobles, però els aplaudiments són autèntics i llargs. La Principal de la Bisbal continua essent una cobla senyera i que per molts anys l'Agrupació Sardanista ens la faci actuar.

P. BAÑON